

POKORAVATI SE, LJUBITI I NE OGORČAVATI

Sveta Obitelj, A

Mnoštvo je redaka napisano o obiteljskim odnosima. Svako vrijeme ima neke svoje postavke kako bi valjalo urediti život u obitelji. Današnje nam drugo čitanje govori o obiteljskim odnosima na način koji baš i nije uobičajen u današnjem vremenu. Jesu li obiteljske odredbe koje Pavao nabraja u današnjoj Poslanici Kološanima tek izraz minulih vremena? Pokušat ćemo vidjeti što znače četiri glagola kojima Pavao označava ispravne odnose u obitelji: *pokoravati se, ljubiti, slušati i ne ogorčavati*. Evo cijelih rečenica!

Žene, pokoravajte se svojim muževima, kao što dolikuje u Gospodinu! Pavao uzima u obzir ondašnji zakon i običaje. Muž je glava obitelji, i samo je muškarčeva uloga društveno priznata. Ženama uopće nije bilo dopušteno govoriti u javnosti. Pavao preuzima taj običaj, ali dodaje: „u Gospodinu“, tj. onako kako to dolikuje kršćanima. Bez obzira što su današnje društvene prilike posvema drugačije, ima li smisla naputak da se žena *pokorava*? Novi zavjet spominje da je Josip po anđelovu naputku poveo Mariju i Isusa u progonstvo, a Marija se, jednostavno, tome *podložila*. Njoj anđeo ništa nije rekao niti ju je pitao. Kao što se ona ono prije podložila volji Božjoj riječima: „*Neka mi bude!*“, tako se sada pokorava Josipu koji, sa svoje strane, slijedi Božji nalog. I to je u Božjim planovima sasvim normalno. Jer, „*pokoravati se*“ u Novom zavjetu nema negativno značenje. Nije to pokoravanje iz straha, nije to ropska poslušnost, nego je to stav Isusa Krista koji se pokoravao volji svoga nebeskog Oca, koji se pokoravao određenim židovskim uredbama. Konačno, Isus upozorava da je najveći onaj koji služi, koji se pokorava. Zato danas, u nekom sukobu i u nekoj svađi, veći je pred Bogom onaj koji dadne prednost, koji odustane od nekog svog prava, koji znade biti pokoran svjestan da služeći čovjeku, Bogu služi. Dakle, *pokoravati se* vrijedi za sve.

Muževi ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima! Na drugom mjestu u Poslanici Efežanima Pavao potiče muževe da ljube svoje žene kao svoja tijela, odnosno kao što je Krist ljubio Crkvu. Očito se ne radi o ljubavi na riječima, nego o ljubavi koja sama sebe daje i predaje. Tako je i Josip pokazivao izuzetnu i nesebičnu ljubav prema Mariji jer je poštivao ulogu koju joj je Bog namijenio. Ovo je očigledno temelj i osnovni zakon pravih obiteljskih odnosa. Ako je naputak *pokoravajte se* vrijedio za sve, kudikamo će zapovijed da ljubimo vrijedi za sve: i muževe i žene i djecu i roditelje.

Djeco, slušajte roditelje u svemu, jer je to milo u Gospodinu! Pismo veli izričito da je Isus bio *poslušan* Mariji i Josipu. Prava je poslušnost izraz ljubavi, i to je njezina vrijednost. Shvaćamo li i mi to tako?

Očevi, ne ogorčujte svoje djece, da ne klonu duhom. Veoma važna odredba. I dijete ima svoje dostojanstvo, Ono je samostalna osoba koja u mnogočemu jest i treba biti drugačija od svojih roditelja. Prisjetimo se kako Marija i Josip nipošto nisu ogorčili dvanaestogodišnjeg Isusa u hramu, nego su prihvatili njegov izbor kada je rekao: „*Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?*“ (Lk 2,49). Naravno, ni mi ne želimo nikoga ogorčiti, nego i slušati i ljubiti onom ljubavlju kojom nas Bog ljubi, onom poslušnošću kojom se Krist podlagao volji svoga nebeskog Oca.

Zvonko Pažin